

Patru ani douazeci și doua de pelerinaje individuale plus doua pelerinaje in grup cu microbuzul la manastiri din Dobrogea din imprejurimile Bucurestiului de la Iasi Suceava sau Nicula. Adevarate studii de teren elaborate in urma discutiilor cu persoane implicate direct si indirect in organizarea pelerinajului preoti jurnalisti forte de ordine pompieri comercianti de obiecte religioase si desigur pelerini. Rezultatul este un volum fascinant care abordeaza universul pelerinajului prin mai multe chei de interpretare: rindul de asteptare hrana rituala femininul arhetipal mass-media politica si pelerinajele miracolele si minunile turismul religia populara. Bibliografia despre pelerinaje se imbogateste cu o lucrare solida de antropologie a practicilor religioase construita ca un documentar riguros al observatiei participative completata de o sectiune teoretica asumat introductiva dar in care intilnim destule pasaje analitice utile si intrezarim reflectiile viitoare. ” (Sorin Antohi) Din cuprins: Pelerin si/sau turist? • Mass-media si pelerinajele • Religie populara versus „religie oficiala” • Rindul de asteptare • „Avtobusniki” sau pelerinii de autocar • Ambianta pelerinajului: muzica miresme hrana • Mila si filantropie • Dimensiunea transnationala a pelerinajelor: pelerini romani la Medugorje • Pelerinaje si politica politica pelerinajelor Nevoia de miracol: fenomenul pelerinajelor în România contemporană O carte de căpătâi pentru antropologia religiei. Dacă nu vrei să ajungi un alt turist de autocar din Voluntari chiar trebuie să te pregătești un pic pentru finele vieții atât cu bani cât și cu o consolidare a relațiilor umane de care-ți pasă: Prin toate acestea autorul – care afirma flaubertian: le pèlerin c’est moi! – ne dezvaluie o România profunda reala fara fard si iluzii desarte. „Mirel Banica ne-a dat un cuprinzator si emotionant portret colectiv al pelerinilor romani crestin-ortodocsi din Romania ultimilor ani, In plus cartea o contributie pretioasa la fresca Romaniei profunde e bine scrisa si e captivanta ca un roman avind in acelasi timp prospektivitatea unui jurnal: Avem de-a face deci cu o reconstructie detaliata si autentica din interior a unui intreg univers atit cu mijloacele literaturii cit si cu cele ale stiintelor sociale, Nevoia de miracol: fenomenul pelerinajelor în România contemporană Câteva impresii, Lăsa impresia ca mizează pe exotism și pe-un presupus adevăr pe care doar credincioșii îl cunosc. Publicarea notelor de teren poate face lectura plicticoasă cam același lucru se întâmplă la fiecare pelerinaj: Bârfe de umplu paginile (parcă anul acesta sunt mai puțini oameni decât altădată un recuperator vorbește la aifon). Note alungite și docte în contrast cu textul care merită sărite: Este fascinant și cum preia prejudecățile pelerinilor față de protestanți, Celălalt care vine să convertească! Are însă momente faine cand da peste doctorandul arogant de la antropologie vizuala sau momentul in care politistii nu inteleg faza despre cercetare: Texte scurte și disparate despre pelerinaj ca turism; speculații autorului despre religiozitatea romilor; o listă de titluri din presă: Nici măcar un ideal-tip acolo ca să nu mai vorbim despre construcție și structură a lucrării. Nu mi-e foarte clar cum argumentează presupusa idee principală anume că pelerinajele sunt o adaptare la postcomunism și titlul. Lucrarea este interesantă pentru cineva curios de atmosfera pelerinajelor dar și-așa merită doar câteva capitole, Este acceptabilă ca pledoarie dacă este citită arareori devenind ușor repetitivă. Nu căutați cunoaștere aici nu veți găsi prea multă nici măcar în cel mai lax sens umanist interpretativ și antropologic. Nevoia de miracol: fenomenul pelerinajelor în România contemporană Lecția e că toți îmbătrânim și cam rămânem fără prieteni cu

cât ne apropiem de pensie, Biserica sau alții mai răi profită din plin de asta și-ți dau iluzia de solidaritate și contact uman împachetat în ritual religios. Nevoia de miracol: fenomenul pelerinajelor în România contemporană.

. Nu sunt sigur dacă-i o pledoarie cercetare sau reportaj. Plin de detalii inutile. De exemplu cum se feresc de ploaie (ca toți oamenii). Niște arhitecți la terasa din clubul Fabrica. După vreo 300 de pagini se termină notele de teren. Aleluia! Când speram să descopăr interpretarea ioc. Nu înțeleg de ce a fost atât de lăudată